

AGABOS RÝSUJE CESTU

Vložil/a zejfartova, St, 25/01/2012 - 11:56

Původ materiálu: Matějka Dan, upravila Lenka Ridzoňová

Biblický oddíl: Skutky 21,1-15

Pořadí v lekci: 29

Datum přípravy: Ne, 21/04/2013

1. MOTIVAČNÍ UVEDENÍ DO PŘÍBÝHU:

Pro předškolní děti:

Co je to loučení? Co říkáme, když odcházíme z domova? Odjíždí někdy na delší dobu jeden z vašich rodičů?

Pro mladší děti:

Stalo se vám (nebo si to představte), že někdo z vašich známých či blízkých lidí na nějaký čas odjel třeba pracovat nebo na dovolenou či byl v nemocnici? Jak jste se s ním loučili? Bylo to pro vás lehké? Řekli jste mu něco nebo dali se sebou?

Pro starší děti:

Jak se loučíte s blízkými lidmi? Máte nějaký rituál, slova, nebo se loučení plánovaně vyhýbáte?

Je loučení snadná záležitost? Dokážete si představit, jak by vypadalo, kdybyste v době, že už dotyčného člověka nespatříte?

Pro Theofila:

„Opravdu bylo nutné, aby Pavel pokračoval ve své cestě dál, když v době, co ho čeká?“ Tak s takovou otázkou mluví Theofil za Lukášem a argumentovat třeba tím, že kdyby v ní nepokračoval, pak mohl dále zůstat mezi lidmi evangelium a navštívené posilovat v jejich víře.

2. POZNÁMKY K TEXTU A JEHO KATECHETICKÉMU VYUŽITÍ

- Místy nám text může připomínat nějaký lodní deník nebo zprávu o plavbě. Vzápětí nám naši domovní zprávy o různých zastaveních a místech a pobytech u lidí. Cílem těchto zastavení nejsou obchodní jednání, politická grémia či zdravotní návštěvy. Jde tu o intenzivní setkání se sourozenci, s bratřimi a sestrami. Cílem popisovaných cest je svítit o víře a vyřizovat poselství o blízkosti Mesiáše. Proto se Pavel při svém návratu setkává a zastavuje u starých známých, které v tomto učením „využil“, a teprve je chce pozvudít ve víře. Vypravuje tato setkání hezky opisuje když říká, že zůstávali s učenými (v. 4, 7).

- prorok Agabos přišel Pavlovi „naproti“ z Jeruzaléma, aby mu sdělil něco životně důležitého. (A že se Agabos ve svých předpovědích nemýlí: viz 11,28). Svě prorocství mu dokládá obraz. Pavlovi opasek v jeho rukou připomíná Jana Křtitele, kterého nakonec nechal stít Herodes (Mt 14,11) – nebo na proroka Eliáše, kterého pronásledoval Achab s Jezábél (1Kr 19,2n). Pavlova cesta má s tímto dvěma čími společenství. Na Pavlova teprve je, jak se postaví k ohroženému utrpení. Už jedno varování před rýšujícím se nebezpečím je ve verši 4. Pavel slyšel a nereagoval. Zareagoval teprve – a jak? Bude si hledět zachránit vlastní kůži, nebo se zachová jinak?

- K rozpoznání, že ho čeká utrpení, nebylo však zapotřebí nějakého „všeteckého“ nadání. Z mnoha zkušeností vyplývalo, jaké nebezpečí Pavla v Jeruzalémě čeká. A on sám o tom v době (20, 22a).

- **Děje se v Jeruzalémě.** Slova, se kterými učenici utichají ve svém smutku a pláči. Neznamenal však rezignaci. Pavlovi přátelé – ti, kteří s ním zůstávali – přijímají Pavlova cestu jako správnou součást apoštolského zvěstování. Duch svatý otevře ústa ke svatým pravdám a veliké svobodě. A v té svobodě pak porozumí, že je v pořádku, když kvůli Kristu přijde nepříjemnost, potíže, utrpení či škána. Vždyť to, co u něj přijali, za to všechno stojí. Neprochází různými potížemi, konflikty nebo utrpením prostě proto, že to je Boží vůle – ale protože ví, že to stojí za to. A s touto velikou svobodou přijal i Pavel riziko blížícího se pronásledování.

3. FORMULACE TÉMATU

Nechat se vést Duchem svatým i tam, kde to lidsky nevypadá dobře. Buď v tebe.

Děraz na společnou modlitbu, zde zvláště před ním i těkám, před odjezdem do nejistoty.

4. VYKLADATELSKÁ A KATECHETICKÁ ÚSKALÍ

- V textu opatřujeme mnoho stížností, bolesti, útrap a zármutku. Nejsou však u Pavla výjevem jeho osobního stýskání či snahy o probuzení soucit u druhých. Pavel si stojí na svém, protože sám ví, že vírou v Krista v životě víc získal. A proto podstoupit všechna utrpení či dokonce „ztratit“ život pro Krista znamená přijetí všeho, co s následováním jeho cesty přichází.

- Pavel se setkává s Filipem, Agabem, Filipovými dcerami; podle textu proroky obdarovanými sestrami a bratřimi. A ti mu symbolickými řeky předávají zprávu o tom, co ho čeká i o jeho následném utrpení. Pavel však o nebezpečí ví (20, 22a). Nejde tu o všitbu (podobně jako si Ježíš od Cesářeje Filipovy řekl „nepředpovídá budoucnost“), prorocký smysl v onom názorném předvedení je ve zvěsti, jaké následky se dají s jistotou očekávat pro vřost Pánu.

5. OSNOVY VYPRÁVĚNÍ

a) osnova vyprávění pro předškolní děti:

I. Motivace – hovor o cestování a loučení; výroba lodičky a cestování po mapě

II.a) Zastavení v Týru

b) Bohoslužby a společná modlitba před odjezdem

III.a) Cesarea

b) prorok Agabos

c) Pavlova odpověď

a) poznámky a osnova pro mladší děti:

Z motivací uvedení lze snadno přejít k vyprávění (a navázat i na předcházející vyprávění o loučení v Miletu) o nesnadném Pavlovi loučení s lidmi na své cestě do Jeruzaléma.

I. Motivace

II. Pavel je zase na lodi a

AGABOS RÝSUJE CESTU

Převzato z Katecheze (<https://katecheze.evangnet.cz>)

III. zastavuje se u bratři a sester; ti ho varují před cestou do Jeruzaléma

IV. Pokraťování v plavbě

V. Prorok Agabos Pavlovi ukazuje, co ho čeká

VI. Pavel pokračuje ve své cestě a všichni přijímají jeho rozhodnutí

b) poznámky a osnova pro starší věk:

Motivace je obdobná té pro mladší děti; navíc se dotýká „posledního“ loučení, kdy lze navázat na to, že Pavel už vřel, co ho v Jeruzalémě čeká.

I. Motivace

II. Pavlova třetí misijní cesta se blíží ke konci

III. Zastavení u bratři a sester; varování před cestou do Jeruzaléma

IV. Pokraťování v plavbě směrem Sýrie

V. Prorok Agabos rýsuje cestu do Jeruzaléma

VI. Pavel hodlá pokračovat v započaté cestě a mnohé podstoupit

VII. Všichni přijímají jeho rozhodnutí a on se vydává na svou pouť

6. METODICKÉ POKYNY K PRACOVNÍMU LISTU ZDEJKA ŠORMA - hotovo, zpracuje SR

Cestu můžete děti nechat hledat až po vyprávění, kdy budou vřel, proč má Agabos svázané ruce a co to znamená. Můžete je ale nechat hledat i předem a vyprávěním jim potom osvětlit význam obrázku.

7. LITURGICKÝ RÁMEC (vstup, píseň)

Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou. (Žalm 31,15-16a)

Píseň: viz odkaz na píseň

8. VYPRÁVĚNÍ A NÁPADY PRO PŘEDŠKOLNÍ VĚK

vynobit s dřevěnými papírovými loděmi (nebo jen jednu) a „plout“ s ní po mapě místy, kudy Pavel plul až do Ptolemaid, odtud do Cesareje šel asi přes

Pavel hodně cestoval. Vzpomenete si na nějaká místa, kde byl? Co cestou dělal?

Cestou se zastavoval a kázal o Ježíši. V některých městech mnoho lidí uvěřilo a vznikly zde křesťanské sbory. Na kterém místě se Pavel znovu vrátil (Ukážat na mapě, že jeho cesty někde vedou na stejné místo víckrát) Z jeho další návštěvy měli lidé vždycky radost.

Teď Pavel cestuje z Milétu na pobřeží Malé Asie po moři kolem ostrovů směrem k Palestině. Dostal se do Týru, kde už je křesťanský sbor, zřel tady týden. Pavel mohl jít dál do Jeruzaléma a křesťané tuší, že mu tam hrozí nebezpečí.

Pavle, nejezd tam, přemlouvají ho. Ale Pavel se nedá přesvědčit.

Před odjezdem ho doprovází a konají se bohoslužby, pro děti i dospělé, vlastní rodinné bohoslužby.

Louží se společnou modlitbou. I když Pavlovi hrozí nebezpečí, jim je to líto, mají o něj strach, zbývá jim velká pomoc. Modlitba. Společně prosí, aby Pán Bůh byl s Pavlem. Aby mu pomáhal, i když to bude těžké a nebezpečné.

Přes Ptolemaidu se pak Pavel dostane do Cesareje. Ubytuje se u kazatele Filipa. Sem za ním přijde prorok Agabos. Je to zvláštní setkání.

Pavle, přijmi opasek.

Agabos si opaskem sváže svoje nohy a ruce. Pavel ani ostatní křesťané nevědí, co to má znamenat.

Pavle, tohle ti čeká v Jeruzalémě. Židé v Jeruzalémě nemají rádi křesťany, takhle ti svážou a přetahují poháně, aby se ti zbavili, aby už se křesťanství dál nešířilo.

Když to křesťané viděli, začali Pavla přemlouvají, aby do Jeruzaléma nechočil.

Pavel se ale přesvědčit nenechal. Pochopil, že je správně jít do Jeruzaléma. Ještě se setká s jeruzalémskými křesťany, chce tam být na svatodušní svátky.

Je mu líto, že o něj mají křesťané v Cesareji strach, je mu líto, že je možná už nikdy nevidí. Možná se sám taky bojí. Ale je ochoten pro Ježíše i zemřít. Proto se nebojí dělat, to co je správné.

Přesvědčí je, že se mají spolehnout na Pána Boha.

Společně pak mohou i ct modlitbu: Děti se vřel Pán?

Řekáme taky někdy takovou modlitbu? (Modlitba Pán?)

Modlitba: Pane Bože, důkujme Ti, že jsi s námi, když se bojíme o sebe nebo o naše blízké. Amen.

Hra:

* svázané ruce a nohy – zkusit tak něco dokázat...

* cesty apoštola Pavla

9. VYPRÁVĚNÍ PRO STŘEDNÍ ŠKOLNÍ VĚK

I. MOTIVACE

Už jste někdy cestovali někde daleko? Dělali jste po cestě zastávky? Nebo jste někoho po cestě navštívili, abyste si u něj odpočinuli?

II. NÁVŠTĚVY PO SBORECH

Pavel se rozloučil v Milétu s místním sborem i s efezskými staršími, kteří se tam s ním přišli pozdravit, a nastoupil na loď. Ta s Pavlem na palubu prokládala mezi ostrovy přes Malé Asii a po krátkých zastávkách v přístavech na ostrovech Kós a Rodos doplula až do Patary. Odtud se Pavel na palubu jiné lodi vydal dlouhou plavbou kolem ostrova Kypr až do Týru. To už bylo skoro v Palestině.

Možná si říkáte, jak to Pavel snášel, být tak dlouho na cestě a navštívit tolik cizích měst. Pro Pavla však ta města nebyla tak cizí, protože v nich potkával křesťany. Třeba jim tam nenašel mnoho, třeba jen malý sboreček. Vřel však, že se na něm může obrátit, pozdravit je, přijmout jejich pohostinství. Tak to bylo také v Týru. Pavel se tam zastavil na celých sedm dní, aby si odpočinul na cestě, kterou ho vedl Duch svatý do Jeruzaléma.

Není to fajn, nalézat takhle po světě skupinky bratři a sester? Sice jsme je možná dosud nikdy neviděli, ale můžeme je navštívit s důvěrou, že nás s nimi pojí jméno Pána Ježíše Krista. Byli jste někdy na návštěvě v nějakém cizím sboru nebo dokonce u křesťanů v nějaké cizí zemi?

III. VNÍKUTÍ DUCHA

Pavel tedy v Týru vyhledal místní křesťany. Milé setkání. Pověděl jim o své cestě do Jeruzaléma. Ale když to Týřtí slyšeli, odrazovali ho od té cesty. Prosil ho, aby do Jeruzaléma nejezdil. Evangelista Lukáš píše, že ho takhle prosili z vnučutí Ducha, který jim dal poznat, co Pavla v Jeruzalémě čeká. Proč se má apoštol vydávat do takového nebezpečí?

Týřtí mu Pavla rádi. Vřel, že mu v Jeruzalémě hrozí velké nebezpečí. Láska k Pavlovi jim proto radila, aby Pavla od jeho cesty zadrželi. Nechtěli, aby se mu stalo něco zlého.

AGABOS RÝSUJE CESTU

Převzato z Katecheze (<https://katecheze.evangnet.cz>)

Pavel však na jejich naléhání nedal. Byl veden láskou k Pánu Ježíši i ke všem, kterým ho zvítstoval, i k těm, kterým o něm ještě říci chtěl. Takhle láska mu bránila zapírat své misijní poslání a schovat se před nebezpečím do nějakého klidného, odlehčeného místa. Tato láska ho naopak táhla přímo do centra dění. Do Jeruzaléma ho vedl Duch svatý. Prosbu týrských bratří a sester tedy uposlechnout nemohl.

Před rozloučením Týrští vyprovázeli Pavla až k břehu, kde stála jeho loď. Tam všichni pokleklí a spolehnou se na pomodlit. I když by Pavlovi patřil nějaký méně nebezpečný cíl cesty, než byl Jeruzalém, nehádali se s ním. Boží láska lidí nerozděluje, ale spojuje. Nejsprávnější odpověď na tuhle Boží sjednocující lásku je právě naše společná modlitba.

IV. PROROCTVÍ

Pavel pokračoval ještě kus cesty lodí, pak další kousek pěšky, až dorazil do Cesareje. Tam navštívil Filipa. Filip byl jedním ze sedmi jáhnů, kteří byli v Jeruzalémě dříve zvoleni, aby se starali především o řecké členy sboru. Pak ovšem prošel pronásledování, jeden z jáhnů. Šťastně, byl ukamenován a ostatní se rozhodli nezstát s radostnou zvěstí schování v Jeruzalémě, ale vydali se kázat o Ježíšovi do jiných měst. Takhle se Filip po všelikém cestování usadil v Cesareji a bydlel tam se svými čtyřmi dcerami. O těch se píše, že byly dar prorockého Ducha.

Filip tedy dobře věděl, jak to mají v Jeruzalémě? Těžké zvěsti? Ti křesťané, kteří se hlásí k Ježíšovi. A právě takový byl i Pavel: považoval zvěstování evangelia nejen za své povolání, ale i za své životní úkol.

Když byl Pavel u Filipa, patřil z Judska do Cesareje prorok Agabos. Vzal Pavlovi opasek, svázal si jím nohy i ruce a řekl: „Toto praví Duch svatý: Muže, kterému patří tento opasek, ždít v Jeruzalémě takto svázou a vydají pohanům.“ To, co všichni tušili, te? Agabos předvedl tak náznak, že už se nemohl utřouvat žádnou falešnou nadějí, že se Pavlovi přece jen podaří pěstát návstěvu Jeruzaléma bez újmy.

Skrze Agaba promluvil Duch svatý. Znovu dal Pavlovi poznat, jak je situace vážná, jaké jsou důsledky rozhodnutí vydat se do Jeruzaléma. Kde působí Duch svatý, tam lidé přemýšlejí o cílech svých cest a o smyslu svých životů. Duch svatý nám nepředepisuje, co musíme a co nesmíme. Naopak nás k pravému rozhodnutí pro následování Krista osvozuje. V našem rozhodování nás pak má vést Boží láska k nám i všem lidem kolem nás.

V. DŮJE SE VĚLE PÁNĚ

Pavla Boží láska vede. Ani plá? bratří a sester v Cesareji ho neodradí od rozhodnutí jít do Jeruzaléma. Ví, že si bratří a sestry d?lají starosti, když se vydává v nebezpečí. Ví, že jim to bude líto, pokud se mu něco zlého stane. Služba Kristu je však přednější. Tak to tehdy v Cesareji řekl: „Jsem připraven nejen se nechat spoutat, ale i zemřít v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše. Pro? plá?ete a? soběte mi tím větší bolest?“ Cesarejští pochopili, že d?ležít?jší než jejich lítost nad hrozcí ztrátou bratra Pavla je dílo lásky, které skrže n? B?h chce ještě vykonat. Pochopili, že nemají chtít Pavla sobecky pro sebe a pro své záměry, ale že ho mají nechat jít vykonat, co Pán Pavlovi sv?zil. Spolehli se, že Pán Pavla neopustí a že jeho dílo v Jeruzalémě nebo kdekoli jinde bude požehnané. To pak také spole?ně vyznali p?řáním: „D?j se v?le Pán?“. P?řipomíná vám ta v?řka n?jakou modlitbu, kterou se i my modlíme?

Pavel nešel slep? na porádku. Necht?l ze sebe d?lat hrdinu a mu?edníka jenom proto, aby ostatním ukázal, co je všechno p?řipraven pro Ježíše ud?lat. Šel prost? tam, kde cítil, že je ho t?eba. Takhle se n?kdy musíme rozhodovat i my, kam se vydáme. Vydat se na pomoc slabšímu, t?eba na pomoc tomu, komu se ostatní vysmívají nebo koho neberou mezi sebe, m?že být nebezpečné. M?žeme totiž také dostat n?jakou tu ránu nebo se sami stát ter?em posm?šk??. Ale stojí to za to. Ne kv?ži tomu, abychom se cítili jako hrdinové, ale kv?ži tomu druhému, kterému pomáháme. A kv?ži Pánu Ježíši, který ho má rád stejně? jako nás.

Když Cesarejští vid?li, že Pavla od jeho cesty neodradí, rozlou?ili se s ním. N?kte?i z nich ho do Jeruzaléma doprovodili, aby mu byli ku pomoci. Necht?li ho v jeho rozhodnutí pro Krista nechat samotného.

MODLITBA

Pane Bože, d?kujeme ti za všechny tvé v?řné služebníky, díky kterým se radostná zvěst? o Ježíši dostala až k nám. Prosíme, pomáhej nám vid?t, kde je nás pot?eba, a dodávej nám odvalu se tam opravd? vypravít. Amen.

10. NÁMĚTY K ROZHOVORU, DRAMATICKÁ ZPRACOVÁNÍ, HRY:

- Co by se stalo, kdyby se Pavel dle doporučení svých přátel do Jeruzaléma nevydal? Zm?nilo by se něco? Co by to znamenalo pro nás?
 - Op?t se dají velmi dobře p?i vypráv?ní používat mapy a sledovat na nich jednotlivá Pavlova zastavení.
 - Agabovo „divadýlko“ vyběží k dramaturzi; bu? po skončení vypráv?ní anebo během. P?i n?m se nabízí d?j p?ed Pavlovou reakcí stopnout a nechat ho d?trní p?ehrát podle toho, jak si p?edstavují, že Pavel zareagoval.
 - M?žete si se staršími d?ťmi zabroudat mezi proroky a bavit se o tom, jaká proroctví p?řinášeli, jak byla p?řijímána a jak oni sami nakonec dopadli.
 - „Motiv cesty a co si na ni s sebou vzít“ nalezneme ve slovní h?ře (Až pojedou do Afriky, vezmu si s sebou...); jeden vykopává slovem, druhý zopakuje slovo a p?ipojí další, t?eti zopakuje všechna slova v po sob? jdoucím po?adí a vymyslí jiné. Hra kon?i v moment?, kdy se nedá dohromady celý seznam v?cí ve správném po?adí. Hru m?žete pro starší d?ťi ztížit tím, že vymezíte okruh slov tak, aby se týkaly pouze dnešního vypráv?ní.
 - P?řipomíná vám varování Pavlových přátel n?koho? Ten také varoval p?ed nebezpečnou cestou? (u?edník Petr varoval Ježíše p?ed cestou do Jeruzaléma, Mt 16, 21-23) Jak tam to dopadlo?
 - hra: Co?lov?k dokáže se svázánými rukama a nohama? (n?kam se p?esunout, napít se, něco si p?e?íst nebo napsat...)
 - hra: Cesty apoštola Pavla:
- d?ťi si rozd?lí jména míst podle toho, kde už Pavel byl: Korint, Efez, Antiochia, Tarsus, Jeruzalém...
- Sedí se na židlich, 1 židle chybí, ten, kdo nemá židli, stojí uprost?ed a ?řká, mezi kterými m?sty bude Pavel cestovat. D?ťi se jmény t?ch m?st si musí vym?nit místa, ten uprost?ed se snaží sednout si na uvoln?nou židli.

POMŤCKY:

- mapy misijních cest apoštola Pavla (viz T. Dowley: Školní biblický atlas, mapa 26)
- obrázky zp?sob? cestování ve starov?ku;
- praci list ? 8, kde d?ťi malovaly: Co kdo d?lá maloval? (pro ilustraci r?znosti obdarování lidí vytvá?ejících společ?enství sboru; tak jak se s nimi i Pavel v tomto p?ř?hu setkává)

11. A JEŠT? SE OHLÉDN?TE...

Je pro mne úloha srozumitelná? P?řijatelná? Opravdu je veden Pavel Duchem svatým do Jeruzaléma? (setkala jsem se n?kdy s tím, že je n?kdo p?esv?d?en, že ho n?kam posílá Duch svatý?)
Není téma odchodu, odjezdu, louč?ení s blízkými pro n?které z d?ř?í bolestivým tématem? Budu na to um?t reagovat? Možná je v takové situaci lepší zd?raznit něco jiného než Pavlovo odchod do nejistoty, t?eba právě význam společ?né modlitby jako odezvání?lov?ka do Boží ochrany.

Převyprávění příběhu:

Odkaz na pracovní list: [29 Agabos rýsuje cestu](#)

Odkaz na píseň: [Tvá svoboda \(SV344\)](#)

Odkaz na píseň: [Bojujte, bojujte dál \(SV17\)](#)

Odkaz na píseň: [Kdo na kolenou klečí \(SV148\)](#)

Odkaz na píseň: [Přemýšlej, děkuj a služ \(SV273\)](#)

Odkaz na píseň: [Ježíši, Pane můj \(BTS39\)](#)

AGABOS RÝSUJE CESTU

Převzato z Katecheze (<https://katecheze.evangnet.cz>)

Odkaz na píseň: [Mocný Bože, při Kristovu \(EZ419\)](#)

Odkaz na píseň: [Haleluja zpívej \(SV90\)](#)

Odkaz na píseň: [Posila na cestu \(SV135\)](#)

Odkaz na píseň: [Kdo chce dál \(SV146\)](#)

Odkaz na píseň: [Modlitba krále Šalamouna \(SV189\)](#)

Odkaz na píseň: [Blues čekajícího vlaku \(SV329\)](#)

Odkaz na píseň: [To já ó Pane můj \(SV331\)](#)

Odkaz na píseň: [Tou cestou dál \(SV340\)](#)

Odkaz na píseň: [Vše dobré, co máme \(BTS19\)](#)

- [Pozvání na cestu - Skutky](#)
- [Školní](#)

Odkaz na zdroj: <https://katecheze.evangnet.cz/katechetické-přípravy/agabos-rusuje-cestu>